

Problemet om suveræniteten blev aktuelt nogle år senere i forbindelse med spørgsmålet om udøvelsen af politimyndighed i Østgrønland; sagen udviklede sig således, at de to lande efterhånden i princippet var enige om at måtte søge en juridisk afgørelse, og efter at Norge i juli 1931 havde fundet efter omstændighederne at burde *proklamere sin okkupation af en vis del af Østgrønland* og instituere norsk politimyndighed i området, indbragte Danmark sagen for *den internationale domstol i Haag* med påstand om, at den norske okkupationsdeklaration blev kendt ugyldig som værende i modstrid med den bestående retlige situation. Ved den af domstolen den 5. april 1933 afsagte dom fik Danmark medhold, og hermed var *Danmarks suverænitæt over Østgrønland i realiteten fastslået*.

Selv om Østgrønlandsoverenskomsten hermed blev placeret i et andet lys, blev dens gyldighed dog ikke berørt ved dommen, og den norske virksomhed i Østgrønland og i de tilstødende farvande kunne fortsat udøves inden for de af overenskomsten fastsatte rammer. *Siden 1959 har der imidlertid ikke været nogen norsk aktivitet i selve Østgrønland; dog har en privat norsk ekspedition i sommeren 1964 berejst Østgrønland i det øjemed at afbryde forældelsesfristen for brugsretten til de arealer, der tidligere anvendtes af norske jægere, og på hvilke der stadig findes norske hytter.*

Efter overenskomstens første 20-årsperiode, der udløb i 1944, blev opsigelsesfristen på grund af de dengang foreliggende særlige forhold ved aftaler mellem de to landes regeringer forlænget til 10. juli 1947. De danske overvejelser med hensyn til spørgsmålet om opsigelse resulterede imidlertid i en beslutning om ikke at udnytte opsigelsesadgangen. I medfør af de truffne aftaler begyndte overenskomstens anden 20-årsperiode herefter at løbe fra 10. juli 1947, således at opsigelsesadgangen i forbindelse med denne periode måtte udnyttes inden 10. juli 1965, såfremt overenskomsten ønskedes bragt til ophør den 10. juli 1967.

Inden udløbet af opsigelsesfristen i 1947 blev der i form af en noteveksling under 9. juli 1947 truffet en *tillægsaftale til overenskomsten*. Ved denne tillægsaftale blev den nordlige